

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. Z.

przeciwko Korporacji Finansowo - Inwestycyjnej "J(...)" SA w likwidacji z siedzibą w B.
o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 czerwca 2008 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 21 lutego 2008 r., sygn.
akt I ACa (...),

- 1. oddala zażalenie,**
- 2. przyznaje adw. A. T. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego 3600 (trzy tysiące sześćset) zł kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym wraz z 22% podatkiem od towarów i usług.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda na skutek nieuiszczenia należnej od niej opłaty podstawowej (art. 130² § 3 k.p.c.).

Z uzasadnienia orzeczenia wynika, że powód uzyskał zwolnienie od kosztów sądowych powyżej 1000 zł (kwota 1000 zł została uiszczona dnia 4 lipca 2003 r.). Działający w imieniu powoda adwokat z urzędu wniósł skargę kasacyjną dnia 7 lutego 2008 r. bez uiszczenia opłaty podstawowej.

Zdaniem Sądu skarga kasacyjna podlega opłacie podstawowej. Znajdują do niej bowiem zastosowanie przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm., dalej – ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) w brzmieniu obowiązującym przed dniem 10 marca 2007 r. (art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 21, poz. 123, dalej – ustawa nowelizacyjna).

W zażaleniu pełnomocnik powoda wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny trafnie uznał, że w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 10 marca 2007 r., ponieważ skarga kasacyjna została wniesiona w sprawie wszczętej – co nie jest kwestionowane w zażaleniu – przed wejściem w życie ustawy nowelizacyjnej.

W myśl art. 14 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 10 marca 2007 r. opłatę podstawową pobiera się od podlegających opłacie pism, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wśród pism wymienionych w art. 3 ust. 2 przytoczonej ustawy znajduje się skarga kasacyjna. W rozpoznawanej sprawie powód korzysta ze zwolnienia od kosztów sądowych, a zatem powinien uiścić opłatę podstawową od wniesionej skargi kasacyjnej.

Opłata podstawowa od skargi kasacyjnej, której obowiązek uiszczenia spoczywał na powodzie, jest opłatą w wysokości stałej w rozumieniu art. 130² § 3 k.p.c. (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2006 r., III CZP 109/06, OSNC 2007, nr 7-8, poz. 105). W konsekwencji nieuiszczenie opłaty podstawowej od środka zaskarżenia lub środka odwoławczego (apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej, sprzeciwu od wyroku zaocznego, zarzutów od nakazu zapłaty, skargi na orzeczenie referendarza sądowego) wniesionego przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, reprezentującego stronę zwolnioną od kosztów sądowych w zakresie opłacenia tego środka, powoduje jego odrzucenie, bez wzywania do uiszczenia opłaty. Taką sankcję trafnie zastosował Sąd Apelacyjny w zaskarżonym postanowieniu.

Zaskarżonego postanowienie nie podważa odwołanie się skarżącego do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2007 r., III CZP 154/06 (OSNC 2007, nr 12, poz. 181). Uszło uwagi skarżącego, że – względu na rodzaj i zakres udzielonego mu przez

sąd zwolnienia od kosztów – w ogóle nie ponosi on opłaty od skargi kasacyjnej (podobnie, jak od apelacji, od której uiszczył opłatę podstawową). Nie zachodzi zatem sytuacja, w której strona zobowiązana do częściowego uiszczenia opłaty należnej od pisma (w zakresie nie objętym zwolnieniem od kosztów sądowych), nie ma obowiązku uiszczenia opłaty podstawowej.

Z przedstawionych powodów zażalenie podlega oddaleniu jako pozbawione uzasadnionych podstaw (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).